

Đề bài:

Nhân ngày sinh nhật của em, bố mẹ mua tặng em một món đồ chơi.

Em hãy tả một thứ đồ chơi mà em thích.

Bài làm 1

Thời gian trôi nhanh quá! Chẳng mấy chốc đã đến ngày sinh nhật lần thứ chín của em. Bố có gửi tặng em một món quà bất ngờ: đó là một con búp bê rất đẹp!

Đôi mắt búp bê đen láy thỉnh thoảng lại chớp chớp như một em bé mới đáng yêu làm sao. Búp bê có bộ tóc vàng óng và được cài một chiếc nơ xinh xinh. Em buộc cho búp bê hai bím tóc vắt vèo ở hai bên, làn tóc mai cong cong ôm gọn lấy khuôn mặt trái xoan bầu bĩnh ửng hồng. Búp bê mặc một bộ váy hoa được viền những đăng ten màu sắc sỡ. Búp bê có đôi môi đỏ như son và chiếc miệng nhỏ nhắn hình trái tim. Những ngón tay thon thon như những búp măng. Đôi bàn chân được đeo hài óng ánh hạt cườm rất đẹp.

Em rất thích con búp bê này. Và mỗi lần đi ngủ, em cho búp bê ngủ cùng em. Em giữ nó rất cẩn thận vì đó là một kỉ niệm mà bố em đã tặng cho em.

(Bài làm của Phạm Thị Thu Hằng)

Bài làm 2

Mẹ em nói rằng ngay từ ngày còn bé tí, em đã tỏ ra thích những đồ chơi phát ra những tiếng nhạc. Một lần, trước rằm Trung thu, trong một chuyến đi công tác ở thành phố Hồ Chí Minh, bố đã mua cho em một con búp bê nhựa có gắn bộ phận điện tử và một bộ phận chạy bằng pin. Một thứ đồ chơi em thích nhất từ trước tới nay.

Đó là một con búp bê dễ thương nhất, nó vừa đi được, vừa bò được, vừa quay đầu được mà không một loại búp bê nào của các bạn em có được.

Kìa! Nó đang ngồi trước mặt em, đầu quay lại nhìn em như bảo *Cho em bò đi chị!* Và mỗi lần nó bò thì trên lưng nó phát ra một bản nhạc êm đềm réo rắt, và ở trước ngực nó phát ra những luồng chớp sáng theo nhịp bò tiến về phía trước. Những lúc em không cho nó bò, bắt nó đi lại càng thấy dễ thương hơn. Chỉ cần bấm công tắc điện được cài sẵn ở sau lưng, tiếng nhạc lại vang lên, cái đầu thì quay đi quay lại. Lúc thì nhìn bên trái, lúc thì nhìn bên phải, đôi mắt chớp chớp, nháy nháy liên tục, trông dễ thương đến lạ! Còn hai chân thì bước được từng bước như trẻ vừa thôi nôi tập đi.

Nó được mặc một bộ xiêm y thật lộng lẫy. Cái nón đội đầu phủ kín, chỉ chừa có khuôn mặt màu hồng phấn và lấp ló mái tóc vàng được cắt ngắn uốn cong theo vành nón (mũ). Đôi mắt trong xanh màu ngọc bích được tô thêm hàng mi cong vút, lúc nào cử động cũng liếc qua liếc lại rất tinh nghịch. Do vậy mà cứ ăn cơm tối xong, tụi bạn tụ tập ở nhà em xem búp bê diễn trò hát xướng. Em tự hào về nó lắm. Bởi vậy số tiền mẹ cho ăn sáng bao giờ em cũng dành lại một phần mua pin phục vụ một trò chơi *láu lỉnh* của búp bê. Buổi tối nằm ngủ, em thường để nó ở đầu giường và không quên đắp cho nó *tấm chăn ấm* mà em tự làm tặng búp bê.

Đấy, con búp bê của em là vậy đó. Nó dễ thương và đáng yêu làm sao!

(Lê Thị Nguyên – Trần Đức Niềm)

Bài làm 3

Em có một cái hộp đựng bút, nhân ngày sinh nhật mẹ mua tặng em.

Hộp bút làm bằng nhựa, xem ra cũng bình thường thôi. Nhưng cái em đặc biệt thích thú là hình vẽ trên hộp. Nấp hộp vẽ một bãi cỏ và hoa. Và hay nhất là chú voi con, chú dùng cái vòi dài đẩy chiếc xe nô. Trong xe là chú mèo con khoang đen trắng. Chú mèo hãy còn bé tẹo, chú bị chói nắng và đang tí mắt cười. BẠN mà nhìn vào mắt nó, chắc phải được một mẻ cười. Đáy hộp lại còn cả một chú mèo con nữa, nó ngất một bông hoa hồng và đang đuổi theo một chú bướm rất đẹp. Nhưng chú bướm kia hình như cố ý lừa cho mèo đuổi theo mà lúc thì bay cao, lúc thì bay thấp, làm cho mèo nổi cáu. Thật thú vị!

Hộp bút của em đi học cùng với em. Em lấy bút mực ra làm bài tập, khi viết hỏng chỗ nào là lấy bút xóa ra xóa. Em kẻ vẽ, là thước lại giúp em.

Khi em đã học xong, bài tập làm hết, thì bút, thước, tẩy đều tự về chỗ của mình trong cái hộp để ngủ. Và cái hộp bút liền đóng cái *cửa hàng* lại, trở về trong cặp sách.

Em rất yêu và thích cái hộp bút của em.

(Dẫn theo Nguyễn Quốc Siêu)